

Írta:

2014. február 04. kedd, 09:28

Még mielőtt valaki a szívéhez kapna, aztán orvoshoz, más szervekhez rohanna, szögezzük le, a címben írt hír ugyan igaz, csupán éppen ötven évvel ezelőtti. Mai viszonyok között persze szinte érthetetlen a probléma, amit a politikai döntés előidézett. Az viszont tény, az ipari víz tiszta volt, a kortyolásra biztosított (képünk illusztráció) viszont tele volt szennyel.

Ülésezett a honi országgyűlés 1964 februárjának legelején. Ekkor pedig pécsi országgyűlési képviselők is szót kértek, illetve kaptak. Közéjük tartozott **Dr. Szabó Pál Zoltán** is, aki egy rendkívül izgalmas, egyben tökéletesen felfoghatatlan problémát tárt a plénum elé.

Abban pedig nem másról volt szó, mint arról, a baranyai megyeszékhely akkori 120 000 lakosának ivóvízzel való ellátása egyszerűen nem volt biztosított. Pontosabban folyt valami lötyy a csövekből, csapokból, de az bizony emberi fogyasztásra szinte alkalmatlan volt.

Annak pedig egyszerű volt a magyarázata! A Pécsi Vízmű – ismeretlen okból – átengedte a tortyogói kutak vizét, bizonyos nyugati városrészi ipari üzemek számára. Ezért aztán az éltető elemből csak kevés jutott az állampolgároknak.

De a hatalomnak erre is akadt frappáns megoldása. Ugyanis a Mohácstól Pécsig húzódó vízvezetékéből próbálták a hiányt pótolni. Csakhogy, maga a

Írta:

2014. február 04. kedd, 09:28

Duna annyira retkes volt, hogy azt tisztességesen képtelenek voltak megtisztítani.

Erre érkezett a mentőötlet. Építeni kellett volna egy 6,5 kilométer hosszú új csőhálózatot, ami elviszi a koszos vizet a gyárakba, üzemekbe. Akkor viszont jutott volna az embereknek is jó minőségű lé, a háztartásokba. Ezért emelte fel a szavát a régió képviselője. Hiszen a beruházás bőven meghaladta a megyeszékhely pénzügyi lehetőségeit.

Azért a felszólalásból az is kiderült, mitől olyan mocskos a dunai víz. Ugyanis a Fűzfő környéki ipari telepek, rövid pihentetés után a zavaros „nedűt” a Séd patakba szokták engedni. Onnan jutott a Nádor-csatornába, majd a Sió-csatornába, ahonnan már egyenes út vezetett Magyarország legnagyobb folyójáig. Vagyis, a pécsiek a fűzfői kémiai termékekből részesültek, akaratukon kívül. Így működött abban az időszakban a környezetvédelem.